

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

فرستنده: مهسا روزان

۲۳ جون ۲۰۱۳

گزارش مراسم یادمان آذر درخشان در پاریس ۸ جون ۲۰۱۳

مراسم بزرگداشت آذر درخشان با شرکت نزدیک به نود نفر و با خوش آمدگویی و معرفی برنامه ها توسط سهیلا قادری آغاز شد. او اشاره به حوادث جاری در ترکیه گفت: "ما بسیار شادمانیم که در شرایطی مراسم یادمان آذر را برگزار می کنیم که موج هوای تازه ای خاورمیانه را فراگرفته است. این بار شاهد به پاخیزی مردم ترکیه هستیم که با تاریک اندیشی و جهل حکومت مذهبی مبارزه می کنند و به یکی از پایگاههای مهم نظم نوین جهانی ضربه وارد می کنند. آذر و آذرها همیشه در مبارزات توده ئی حضور دارند. ما نیز همبستگی خود را با زنان، جوانان، زحمتکشان ترک و کرد اعلام می داریم" سپس سهیلا از همه حضار خواست تا با يك دقیقه سکوت برای آذر درخشان ادای احترام کنند.

يك دقيقه سكوت با اجرای سرود انترناسیونال توسط ویرجینی پوشن خواننده فرانسوی شکسته شد. پس از آن، ویرجینی چندین ترانه از خوانندگان مترقی چون جان لنون، تریسی چاپمن و رودریگز... را اجرا کرد

پیام کمیته بزرگداشت آذر درخشان توسط مهری زند خوانده شد. او در بخشی از این پیام چنین گفت:

"..آذر صدای زنان ایران بود که خواهان دفن نظام مذهبی حاکم بر ایران بوده و هستند. او همواره به مردان فراخوان می داد که امتیازات نظام سرمایه داری را بدور اندازند، با خودخواهی های مردانه مبارزه کنند، جنبه های زنانه خویش را دریابند و با نیمه زن ستیز خود مقابله کنند... آذر ارمان تلاش بخشهای آگاه و پیشرو جامعه در دوره سی ساله گذشته بوده است. شاخه ای پر بار از جنگلی سرسبز. دستاوردی که متعلق به همه کسانی است که قلبشان برای رهائی ستمدیدگان و استثمارشدگان جهان می تپد. با وجود چنین دستاوردهائی است که ما بهتر می توانیم دنیائی عاری از ستم و استثمار را مجسم کنیم..."

شهره به خواندن متنی که دربرگیرنده گزیده ای از سخنان آذر بود، پرداخت:

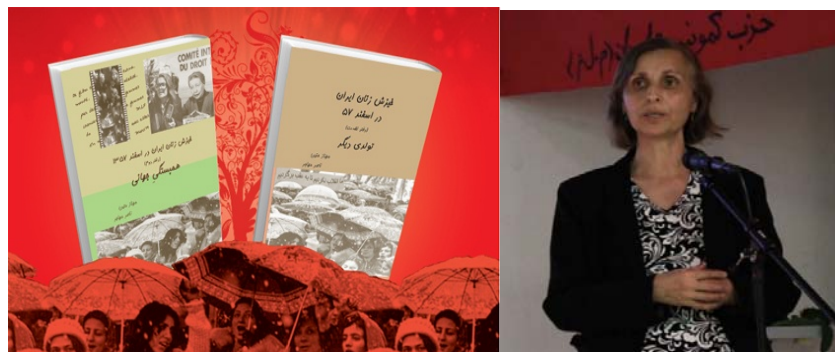
"...زمانی که شکست خوردیم. برای من یک چیز مسجل بود، حاضر نبودم مبارزه را رها کنم به دلایل گوناگون، یکی این که فکر می کردم خیلی از کسانی که من بسیج کردم کشته شدند و آن آرمانها واقعی بوده و آنها هم زندگی را دوست داشتند و من باید راهشان را ادامه دهم. این برایم روشن بود. آدم نمی تواند در برابر جنایت بی تفاوت باشد. وانگهی شعله را نباید بگذاریم خاموش شود. آدم به جوامع بشری و تکاملاتشان نگاه می کند و می بیند که همیشه شعله هائی برکشیده شده و نیروهای متحجر که نمی خواستند جامعه عوض شود همواره می خواستند آن را خاموش کنند. یک عده اقلیت هم می ماندند، نگهش می داشتند تا وقتی که فراگیر و اکثریت شود. این مسأله یکی از انگیزه ها ۲۴ ساعت در ۲۴ ساعت فعالیتهای من هم بود..."

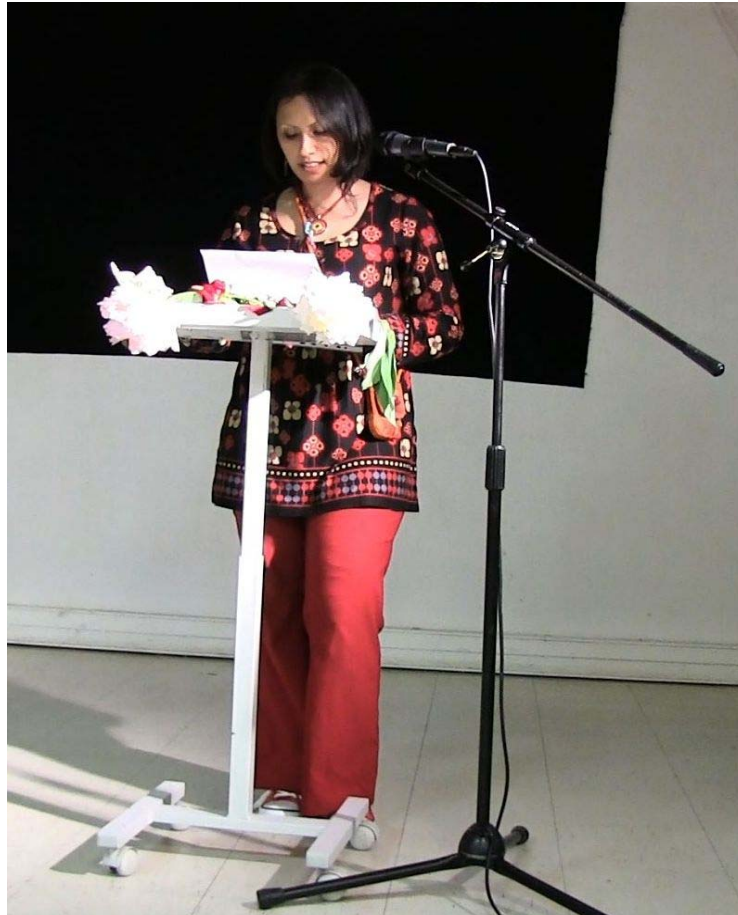
برنامه با نمایش فلم "آذر ما" کاری از سیروس ماهان با همیاری مسعود رؤوف ادامه یافت.

برنامه بعدی توسط روشنگ جابری، طراح رقص و رقصنده ایرانی – کانادایی اجراء شد که قطعه ای از رقص "در پشت دیوارهای خونین" را به روی صحنه آورد. این رقص بازتاب تجربه زندگی و مقاومت زنان زندانی سیاسی در دهه ۱۳۶۰ در زندانهای جمهوری اسلامی است که بخشی از پروژه دکتر شهرزاد مجاب و "بتنی جی اوزبورن" به نام "خاطرات، یادمانده ها و هنر: زنان زندانی سیاسی" می باشد. روشنگ این رقص را با الهام از تجربه و خاطرات زنان زندانی سیاسی طراحی کرده است. او هدف از طراحی و اجرای این رقص را مستند کردن جنایتی هولناک می داند تا خاطره برجای ماندگان از آن تجربه خونین را بازتاب دهد، یادگسانی را که جان باختند گرامی بدارد و صدای کسانی باشد که هنوز با آن تجربه زندگی می کنند .

مهنار متین در بخشی از برنامه، به معرفی کوتاهی از کتاب خود پرداخت. او به همراه ناصر مهاجر کتاب «خیزش زنان ایران در اسفند ۵۷» را در دو جلد ۱۰۰۰ صفحه توسط نشر نقطه در شهر کلن المان به چاپ رسانیده اند. عنوان جلد اول این مجموعه، تولدی دیگر و جلد دوم، همبستگی جهانی است. این کتاب به حرکت اعتراضی زنان به حجاب اجباری در اسفند [حوت] ۵۷ می پردازد.

فریبا امیرخیزی بیانیه علیه خشونت را خواند که یکی از نوشته های تبلیغی برجسته آذر درخشان است. "زنجیره جهانی خشونت، میلیون ها زن را در کنار یک دیگر قرار داده است. خشونت که روزانه بیش از ۳ میلیارد زن در چهار گوشه جهان تجربه می کنند. در شهر و روستا، خانه و محل کار، خیابان و کوچه. در اسارت زنجیرهای خشونتیم. زنجیری که دو سرش با حلقه های خشونت دولتی و خانگی به هم جوش خورده است. زنجیره خشونت به قدمت هزاران سال و به درازای همه مرزهای جهان! اما هر قدر زنجیر خشونت جهانی تر شده است، مبارزه و مقاومت زنان نیز ابعاد جهانی بیشتری به خود گرفته است. از دوردستها صدای مبارزه و مقاومت یک دیگر را می شنویم و قلبمان می تپد. از مبارزات یک دیگر الهام می گیریم و از پیروزی هایمان احساس غرور و جسارت می کنیم. هر پیشروی زنان در هر نقطه ای از جهان را از آن خود می دانیم. اینک مائیم در صفوف میلیونی، با رشته پیوندهای محکم برای در هم شکستن زنجیرهای ستم و بردگی تاریخی مان و بنا نهادن جامعه ای بدون ستم و استثمار. بر سرعت گامهای خود بیفزائیم، دیر کرده ایم. آینده کوبه بر در زمان می زند."

زنان هشت مارس، تئاتر "مونولگ های واژن" را به کارگردانی مهران دخت روی صحنه آوردند. این تئاتر که یکی از برجسته ترین نمایش های فمینیستی است توسط "ایو انسلر" فمینیست آمریکایی در سال 1996 نوشته شد. در این نمایشنامه، خشونت که بر زنان اعمال می شود از زبان واژنهای مختلف بیان می شود. انسلر این نام را برای نمایش خود را برگزید تا برخوردی باشد به شرم و حیای بی موردی که زنان نسبت به تن و بدن خود دارند. در این نمایش که اولین بار در زیر زمین يك تئاتر كوچك در محله "سوهو" نیویورك اجرا شد، 15 زن، از زبان 15 واژن، لب به سخن گشودند و از ستمی که بر آنها رفته صحبت کردند. این نمایش تا کنون به 49 زبان ترجمه شده و در 130 کشور اجرا شده است. ویژگی روشنگرانه و آگاهگرانه این نمایش، باعث شد که این نمایش به یکی از کارهای برجسته هنر فمینیستی معاصر بدل شود.

زنان هشت مارچ ۴ مونولوگ از این تئاتر را انتخاب و اجرا کردند.

"واژن من، دهکده من" نام مونولوگ اول بود که برگرفته از مصاحبه با زنان بوسنیایی است که مورد تجاوز گروهی سربازان قرار گرفته بودند.

مونولوگ دوم نامش "چون دوست داشت نگاهش کند" بود. برگرفته از تجربه همخوابگی زنی با مردی به نام باب، تجربه خوبی که حس و فکرش را نسبت به واژن تغییر داد.

"موچولی که تونست" نام مونولوگ سوم بود. که برپایه خاطره دردناک دختری که در بچگی به او تجاوز شده، نوشته شد. در عین حال از تجربه خوشایند جنسی که در ۱۶ سالگی با زن دیگری داشته یاد می کند.

مونولوگ آخر، به نام "سیل" بر اساس مصاحبه با زن مسن ۷۲ ساله ای تنظیم شده که از تجربه تلخ اولین رابطه جنسی خود سخن می گوید.

پری خواهر آذر، به نمایندگی از دیگر اعضای خانواده، از کمیته مراسم بزرگداشت آذر، از حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائونیست)، سازمان زنان هشت مارچ (ایران - افغانستان) و تمام دوستان و رفقای که در برپایی مراسم نقش داشتند و یا در مراسم حضور یافتند تشکر کرد و از خاطرات مشترک خود و آذر سخن گفت.

برنامه بزرگداشت مراسم آذر درخشان با خواندن سرود انترناسیونال توسط حضار به پایان رسید.

در حاشیه مراسم، "آن" هنرمند فرانسوی زبان، پداگوژ و متخصص در کار با رنگ و خاک رس و تئاتر، کارگاه کوچک هنری را برگزار کرد. دوستان و رفقای آذر با تکیه به احساسات و خاطراتشان از آذر و با راهنمایی های "آن" آثار هنری زیبایی را ایجاد کردند که در سالن مراسم، در معرض نمایش قرار داده شدند.

در طی مراسم، پوستر تبلیغی و فهرست موضوعی جلد دوم کتاب آذر با عنوان "تنها صداست که می ماند.." در اختیار شرکت کنندگان قرار گرفت. لازم به ذکر است که این کتاب به زودی و به صورت ایبوک در اینترنت قرار خواهد گرفت.

ساعت ۱۲ ظهر روز یکشنبه ۹ جون جمعی از دوستان، یاران و رفقای آذر در آرامگاه پرلاشز گرد آمده و لوح سنگی یادبود را بر سر مزار وی قرار دادند و به سرود خوانی پرداختند. برخی از افراد احساسات خود را نسبت به آذر بیان کردند. برخی دیگر از نقشی که آذر در زندگی مبارزاتی شان داشت و همچنین نقشی که آذر در جنبش زنان و جنبش کمونیستی ایفاء کرد یاد کردند. در خاتمه جمعیت با خواندن سرود انترناسیونال با وی تجدید عهد کردند.

سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان)

۱۱ جون ۲۰۱۳